VIM curăţă ori-ce şi aluminiu

Lemne ieftine

Vine iarna... Trebue căldură

Intrebuinţaţi gazificatoarele ing. Hurmuzi, adaptabile la orice sobe de teracotă, de bae, maşini de bucătărie, etc. Ard cu petrol lampant, fără fum, fără miros, fără funingine.

MII DE APARATE IN FUNCŢIUNE.

TOATĂ CLIENTELA SATISFACUTĂ.

Adresaţi-vă cu toată încrederea la biroul ing. I. Hurmuzi, Bucureşti 6, str. Bozianu 10, Telefon 5.90.04.

Căutăm reprezentanţi activi, cu garanţie, pentru provincie.

Feriţi-vă de contrafaceri! 30

RECONSTRUCŢII, REPARAŢII, RECLĂDIRI

BIROUL DE CONSTRUCŢII, TELEFON 4.55.24

Suferinzi de epilepsie!

„Conform certificatului eliberat de renumita clinică a profesorului Dr. Wagner-Jauregg din Viena, preparatul american „Donhide" cu reputaţie mondială a dat rezultate excelente, chiar şi în cazurile unde alte medicamente au rămas fără efect".

Cereţi „Donhide" contra ramburs de Lei 228, dela Farmacia „Thoiss", Calea Victoriei 124, Bucureşti.

Tubul mare extrem de convenabil!

...şi deasupra unic contra pietrei dentare!

Kalodont îşi datoreşte eficacitatea adaosului de Oleat sulforicinic, aprobat ştiinţificeşte, încercat în clinici contra pietrei dentare atât de primejdioasă.

Ingrijirea zilnică cu Kalodont vă apără de urmările pietrei: slăbirea dinţilor şi căderea lor!

Dacă vreţi ca dinţii să fie nu numai albi, dar şi fără piatră, atunci întrebuinţaţi numai Kalodont!

Veţi avea siguranţa că dinţii vă rămân frumoşi, dar şi sănătoşi.

KALODONT contra pietrei de pe dinţi

OAMENI ŞI CLIPE DE RĂSCRUCE
IN ISTORIA LEGIUNII (VĂCĂREŞTI 1923)
CONFERINŢA ROSTITĂ LA RADIO DE D. MINISTRU CORNELIU GEORGESCU

D. Corneliu Georgescu, comandant al Bunei Vestiri, subsecretar de Stat al Colonizărilor şi populaţiei evacuate, a rostit Duminică la Radio, următoarea conferinţă:

In 20 Noembrie 1922 s'a ivit în sala de anatomie a Facultăţii de medicină din Cluj, între studenţii români de anul I şi studenţii jidani un violent conflict. Românii, cari au observat că nu se dau spre disecţie decât cadavrele creştinilor, au interzis colegilor lor jidani să mai disece pe aceste cadavre, cerându-le să intervină să li se pună la dispoziţie cadavre jidoveşti.

Conflictul s'a extins în aceeaşi zi, asupra întregei universităţi clujene, pricinuind manifestaţiuni zgomotoase în stradă împotriva jidanilor. In câteva zile mişcarea s'a generalizat solidarizând întreaga studenţime din ţară şi având ca efect hotărârea unanimă din 10 Decembrie, prin care studenţimea aducea la cunoştinţa guvernului că în cazul când nu va lua măsuri de îndiguire a pericolului jidovesc, studenţimea română refuză să mai intre la cursuri. Printre măsurile de luat figura în loc de frunte numărul proporţional, famosu „numerus clausus", în universităţi pe seama elementului jidovesc.

Cum izbucnirea plină de avânt a mişcării aproape simultan la toate universităţile din ţară nu a fost opera unei conduceri şi nici rezultanta unei propagande, misterul fenomenului studenţesc din toamna anului 1922 nu poate fi înţeles altfel de cum l-a definit Căpitanul în cartea „Pentru Legionari": **„un mare moment de iluminare colectivă, ca lumina unui fulger în mijlocul unei nopţi întunecoase".**

Torentului de entuziasm studenţesc, guvernanţii i-au răspuns cu momeli şi cu târgueli la început şi în curând, când s'a văzut că studenţimea e solidară şi nu se clinteşte de pe poziţie, cu măsuri represive: închiderea căminurilor, ocuparea universităţilor cu armată şi închisorii. Măsurilor represive s'au dovedit zadarnice. Studenţimea nu a înclinat steagul şi nu a reintrat la cursuri. Astfel s'a scurs anul şcolar 1922/1923. Nici o revendicare studenţească de ordin naţional nu a fost soluţionată de guvern, dar nici o universitate nu a putut ţine cursuri din cauza grevei studenţeşti.

Obiectivele luptelor studenţeşti nu au depăşit timp de un an cadrul revendicărilor de ordin universitar. Deşi aceste lupte erau privite cu simpatie de marele masse ale Românilor, obiectivele lor limitate nu erau de natură a solidariza întregul neam cu aceste revendicări. Mai ales nu puteau fi elementul determinant cu şanse de reuşită lupta pe viaţă şi pe moarte cu forţele iudeo-masonice sprijinite pe întregul aparat de stat.

Pe de altă parte o renunţare la greva generală proclamată solemn de studenţime ar însemna o înclinare de steag şi o atare atitudine ar compromite pe multă vreme singurul element dinamic în lupta pornită împotriva elementului jidovesc: studenţimea. Capitularea studenţimei însemnează triumful pentru cine ştie câte decenii a jidovimei şi a sistemului democmasonic solidar cu ea.

Iată împrejurările cari au determinat pe cei doi conducători, Corneliu Zelea Codreanu şi Ioan Moţa să găsească o ieşire, ori cât de desperată din situaţia grea în care se părea că va ajunge mişcarea studenţească. Iată geneza complotului, care l-a dus în ziua de 9 Octombrie 1923 la Văcăreşti.

Un grup format din studenţi aparţinând mai multor universităţi se vor sacrifica, fie că vor fi împuşcaţi, fie că vor fi condamnaţi la muncă silnică pe viaţă, dar vor pedepsi cu moartea pe unii din conducătorii sistemului politic care s'a opus revendicărilor naţionale studenţeşti, pactizând cu inamicii neamului, jidanii şi odată cu ei vor fi pedepsiţi şi câţiva dintre conducătorii jidanilor, cauzatori ai corupţiei şi destrămării păturei conducătoare româneşti. In fruntea grupului studenţesc de sacrificiu erau conducătorii Corneliu Codreanu şi Ioan Moţa, cari nu puteau accepta să lipsească dela sacrificiu.

Se presupunea că acest sacrificiu colectiv va avea o mare influenţă asupra luptelor cari se vor da în viitor împotriva elementului iudaic. Focurile de pistoale îndreptate împotriva conducătorilor jidanilor şi în acelaş timp împotriva principalilor români jidoviţi, vor scoate neamul din somnolenţa în care l-a adâncit narcoticul servit de presa şi propaganda înstrăinată, îi va indica direcţia de unde vine pericolul şi îl va determina ca, imitând atitudinea dârză a studenţimei, să pornească cu hotărâre în lupta de descătuşare.

„Complotul" din Octombrie 1923 a fost mijlocul brutal dar necesar prin care se punea problema existenţii unei lupte pe viaţă şi pe moarte dintre neamul românesc băştinaş care-şi apără glia strămoşească şi neamul jidovesc cutropitor, care i-o răpea încet dar sigur, prin viclenie, trădare şi narcotic. Era chemarea disperată a unor tineri, abia trecuţi de 20 de ani, adresată unui neam care stătuse impasibil timp de un an de zile, privind la lupta dârză dar disproporţionată, între o studenţime eroică şi puhoaielee de jidovi sprijinite de baionetele statului român.

„Complotul" nu a reuşit. Poate că aşa a vrut Dumnezeu. In planurile divine faţă de Neamul românesc, Corneliu Zelea Codreanu figura în loc de frunte, trebuia să devină **Căpitan** al tuturor timpurilor de energie românească, iar Ioan Moţa purtător de cuvânt şi făclie vie a jertfei româneşti peste mări şi ţări, martir al credinţei şi îndreptar în cursul marilor prigoane cari ne erau rezervate.

In casa lui Dragoş din str. 13 Septembrie, număr predestinat, au fost arestaţi pentru complot Corneliu Zelea Codreanu, Ioan Moţa, Tudose Popescu, Radu Mironovici, Dragoş, eu şi Vernichescu, cel care ne trădase. In dimineaţa următoare ne-au dus la Văcăreşti. Acolo aveau să fie aduşi pe rând Ilie Gârneaţă, Dănulescu, Breazu, Bandac şi Ioan Zelea Codreanu, tatăl conducătorului nostru. După 3 luni de triere, am rămas în închisoare, acuzaţi de complot, şase.

Văcăreştii şi-au păstrat covârşitoarea lor importanţă în istoria mişcării legionare, pentrucă cele şase luni de închisoare comună au impus pe Corneliu Zelea Codreanu conducător, nu numai al micului grup din lăuntrul temniţei, nu numai al studenţimei, solidarizată din primul moment cu cei încarceraţi, ci şi al tuturor elementelor dornice de luptă din massele populare, atrase de mirajul vitejiei şi al jertfei.

„Complotul" nu a reuşit în executarea lui, din cauza trădării lui Vernichescu, dar efectul lui de catalizare a conştiinţei naţionale s'a produs.

Corneliu Codreanu a declarat din primul moment anchetatorilor:

— „Da, ale noastre sunt revolverele, cu ele am vrut să împuşcăm pe miniştrii, pe rabinii şi pe marii bancheri jidani.

— „Pe cei dintâi pentrucă şi-au vândut ţara. Pe cei de-al doilea ca duşmani şi corupători.

— „Nu regretăm. Dacă am căzut noi nu e nimic, în urma noastră sunt zeci de mii cari gândesc ca noi!"

Atitudinea aceasta bărbătească, neîntâlnită în mediul de corupţie şi lâncezeală care domina viaţa de după război, a făcut ca efectele scomptate ale „complotului" să se producă, deşi trădarea lui Vernichescu l-a zădărnicit.

Ţărani, preoţi, învăţători, studenţi, muncitori, cu miile, cu sutele de mii, se agitau, se solidarizau sufleteşte cu cei aflaţi în închisoarea Văcăreştilor şi se pregăteau astfel pentru marea luptă la care avea să-i cheme în curând, patru ani după achitare, Căpitanul iluminat de vraja icoanei Arhanghelului Mihail, simbolul realizării dreptăţii divine, arhanghel pictat pe una din uşile altarului mănăstirei Văcăreştilor.

Explozia de entuziasm cu care neamul întreg a împărtăşit vestea achitării celor dela Văcăreşti ca şi deliranta primire făcută după încă şase luni de închisoare a lui Ion Moţa, răsbunătorul trădării a fost dovada că gestul celor întemniţaţi a fost înţeles şi împărtăşit şi Neamul românesc este gata să pornească la lupta cea mare de desrobire.

Entuziasmul declanşat trebuia organizat şi îndrumat. Aceasta a fost opera cea mare a Legiunei. Rezultatul: îngenuncherea prigoanei, biruinţa. Cu ce jertfe? Cu jertfa a mii de legionari, cu jertfa celor dela început porniţi pe calea sacrificiului, cu jertfa lui Ioan Moţa, cu jertfa Căpitanului.

Români ai României legionare, fiţi vrednici de jertfa lor!

DELA SINDICATUL PRESEI ROMÂNE DIN ARDEAL ŞI BANAT

Biroul Sindicatului Presei Române din Ardeal şi Banat a ţinut sub preşedinţia d-lui *Ion Costea*, o şedinţă solemnă din tristul prilej al trecerii la cele veşnice a valorosului său membru activ *Protopop Ion Moţa*, dascăl al gazetarilor ardeleni şi neînfricat luptător naţionalist.

După omagierea memoriei, sfântă pentru ziaristica ardeleană, a Protopopului Ion Moţa, biroul a luat la cunoştinţă demisia din postul de secretar general al Sindicatului a d-lui *dr. Gavril Pop*, căruia i se exprimă cele mai călduroase mulţumiri pentru munca depusă.

Biroul, a delegat apoi din sânul consiliului cu atribuţiile de secretar general pe d. *Simion Anderco*.

In aceeaşi şedinţă biroul a mai discutat deasemeni organizarea, în Capitală, a unui festival artistic în cursul lunei viitoare.

Conferinţa
profesorului ing. W. Willing in Capitală

In cadrul programului de intensificare şi strângere a relaţiunilor culturale dintre Germania şi România, d. prof. dr. ing. W. Willing, decanul facultăţii de ştiinţe generale a şcolii politehnice din Berlin, a fost invitat să ţină două conferinţe în capitala ţării noastre.

Prima conferinţă, organizată sub auspiciile „Institutului român de energie" (I. R. E.) şi a „Asociaţiunei generale a producătorilor şi distribuitorilor de energie electrică din România" (A. P. D. E.), va fi ţinută Miercuri 27 Noembrie 1940, ora 18, la societatea politehnică, din Calea Victoriei 118, et. I şi va trata despre: **Stabilirea preţurilor şi tarifelor pentru vânzarea energiei electrice.**

A doua conferinţă, organizată de şcoala politehnică din Bucureşti, în amfiteatrul ei cel mare (intrarea prin str. Polizu), va fi ţinută **Joi 28 Noembrie 1940, ora 18 jumătate** şi va trata despre: **Inginerul în activitatea economică.**

La ambele conferinţe intrarea va fi liberă.

SLUJBELE ŞI PROCESIUNEA
LA MOAŞTELE SFÂNTULUI STELIAN

Am arătat la timp cum Biserica noastră a pornit o frumoasă lucrare pentru reînvierea cultului sfântului Stelian, ocrotitorul copiilor în ortodoxie.

Anul acesta sărbătoarea sfântului — care se serbează mâine Marţi 26 Noembrie, va fi prăznuită în mod deosebit în prezenţa şi cu participarea Sfinţei Patriarhii, la biserica Lucaci (str. Logofăt Udrişte) care posedă o parte din atât de rarele moaşte ale sfântului, aduse cu mari jertfe în ţara noastră.

Astăzi la ora 17 (5 d. a.) se vor sfinţi artoselе precum şi marea şoaună, făcută de cei care au primit ajutorul sfântului Stelian, icoană impunătoare prin mărimea şi frumuseţea ei.

Marţi dimineaţa, slujba va fi oficiată solemn, de un sobor de preoţi, după dispoziţiile speciale date de Insăşi Inalt Prea Sfinţitul Patriarh Nicodim, de către P. S. arhiereul Veniamin Ploeşteanul, vicarul Sfintei Patriarhii.

Un comunicat al subsecretariatului de stat al armatei în legătură cu funcţionarea Colegiului naţional „Nicolae Filipescu"

Răspunzând articolului „Mânăstirea Dealului" din „Buna Vestire" din 17 Noemvrie a. c., subsecretariatul de Stat al armatei de uscat, dă următorul comunicat:

„Colegiul Naţional N. Filipescu" dela Mânăstirea Dealu îşi deschide cursurile anul acesta numai cu clasa 1-a. Elevii acestei clase au fost selecţionaţi printr'un examen riguros, care a întrunit pe toţi premianţii 1, 2 şi 3 ai şcoalelor primare rurale şi urbane din întreaga ţară.

In numărul elevilor neuşiţi se află 60% fii de săteni, iar restul fii de răşeni şi intelectuali dela sate.

Dacă se găseşte cineva care să indice vreo neregulă făptuită cu ocazia acestui examen, îi suntem foarte recunoscători dacă ne-o semnalează.

Piloţii ca voluntari în aviaţie

Subsecretariatul de stat al aerului comunică:

Piloţii de turism gradul 1 şi 2, bacalaureaţi ai liceelor teoretice, comerciale şi industriale, având dreptul de a face serviciul militar în condiţiunile art. 71 din Legea Recrutării, se pot înscrie voluntari în aviaţie.

Vârsta minimă 17 ani.

Toţi aceşti tineri vor înainta Şcoalei ofiţeri de aviaţie Cotroceni-Bucureşti, până la 30 Noembrie 1940, cereri însoţite de următoarele acte:

Extract de naştere; adeverinţă dela Ofiţerul Stării Civile că nu este căsătorit; certificat de studii; certificat de bună purtare; certificatul de naţionalitate; brevetul de pilot ce posedă şi fişa de pilot asupra ultimei vizite medicale.

Cererile primite după 30 Noembrie a. c. nu vor fi luate în considerare.

Toţi aceşti tineri care doresc a deveni ofiţeri de rezervă în aviaţie vor fi prezenţi la şcoala ofiţeri de aviaţie Bucureşti în dimineaţa zilei de 1 Decembrie c.

După terminarea stagiului de un an ca T. T. R., acei ce vor trece cu succes examenul de fine de an, pot fi primiţi în anul II al şcoalei ofiţeri activi de aviaţie.

„Sfarmă Piatră"

A apărut numărul 50 al revistei de doctrină şi luptă naţionalistă „SFARMA PIATRA" cu următorul sumar:

Un om care a dominat o epocă (Treisprezece ani de la moartea lui Ion I. C. Brătianu) de **Al. Gregorian;** Insemnări din zilele armistiţiului franco-german de **Georges Marechal;** Eminescu şi democraţia de **Mircea P. Ruşavăţ; Sfarmă Piatră** sau sensul unei lupte pentru biruinţa naţionalismului nou de **V. Oprescu Spineni;** Aromânii de **Mircea Petrescu;** Lupta legionară pentru cruce de **Pr. Sandu Tudor;** Istoricul francmasoneriei britanice; Şcoala Căpitanului de **M. Ionescu Romanaţi;** O statistică a răsboaielor din ultimele două secole; Poziţia Italiei şi a Greciei pe frontul balcanic; Pr. **Ion Moţa;** Jose Antonio Primo de Rivera; Intervenţia Kominternului în Spania, Franţa şi noua ordine europeană; Reabilitarea negustorilor români; etc.

In acest număr: D. general Băgulescu despre **Graniţele României** (cuvântarea rostită în faţa veteranilor de răsboi).

O pagină de fotografii.

Compania Academiei de artă dramatică din Roma

Academia regală de artă dramatică, depinzând de ministerul educaţiei naţionale, cu sediul la Roma, desfăşoară încă de mulţi ani o utilă activitate sub chiar preşedinţia fondatorului său, apreciatul critic dramatic Silvio D'Amico, autorul între altele al monumentalei „Istorii a teatrului" în patru volume.

La începutul anului 1939, cu absolvenţii Academiei, Silvio D'Amico formează sub auspiciile ministerelor educaţiei naţionale şi al culturii populare o trupă regulată de teatru (Compania Academiei) care se afirmă imediat ca una dintre cele mai originale instituţii ale Regimului fascist, aducând teatrului italian un foarte important aport de prospeţime, de inteligenţă şi de executare armonioasă, dobândind (şi în străinătate) o sinceră consacrare a publicului şi a criticei; succes cu atât mai semnificativ cu cât noua Companie este alcătuită numai din tineri.

Intr'o atmosferă de caldă disciplină de adevărată pasiune pentru teatru, au fost puse în scenă, în anul 1939, cu colaborarea unor tineri regizori diplomaţi ei înşişi ai Academiei de artă dramatică, spectacole de-o rafinată perfecţiune, dintre care merită a fi subliniate în mod deosebit *„Re Cervo"* de Gozzi (regia lui Brissoni) şi *„Donna del Paradiso"* (regia lui Costa) rămase şi anul acesta în repertoriul Companiei.

In anul 1940 Corrado Pavolini, succedând la direcţie lui Silvio D'Amico, programul iniţial al Companiei Academiei rămase neschimbat, alegându-se opere pline de poezie, interpretate după criterii armonios stilizate, cu decoruri cât mai pitoreşti. Director artistic dintre cei mai apreciaţi, pentru numeroasele puneri în scenă a operelor în proză şi versuri, Pavolini este şi o străluciţă şi multilaterală personalitate a culturii italiene, ca poet, dramaturg, critic de artă, de literatură, de teatru şi de cinematograf.

Volumul său de versuri cel mai recent *„Patria d'acque"* a fost considerat printre cele mai bune şi mai semnificative din ultimii ani, multe din poeziile sale au fost traduse în principalele limbi şi figurează aproape în toate antologiile de poezie modernă italiană.

A fost unul din primii scriitori cari au găsit isvor de inspiraţie creatoare în Mişcarea fascistă „Elixir di vita", „La fede letteraria".

Se ocupă de mult cu critica de artă (importantă carte a sa asupra picturei moderne „Cubismo, futurismo, espressionismo) cum şi cu critica literară teatrală şi cinematografică. A colaborat şi la crearea câtorva filme.

Este autor de comedii tipice şi pe drumul acesta s'a apropiat de regia teatrală în ultimii ani, câştigându-şi în scurt timp un loc proeminent. A pus în scenă până acum peste douăzeci de lucrări în proză şi vreo zece în versuri, cu îndrăzneţe inovaţii, folosindu-se pentru partea vizuală a spectacolului de marea sa experienţă în domeniul artelor plastice.

Sub conducerea sa, Compania a pus până acum în scenă diferită lucrări italiene şi străine, antice şi moderne, toate cu cel mai mare succes. După foarte mult timp a fost reluată interesanta „Comedia dragostei" de Ibsen, regizată de însuşi Pavolini, decoruri şi costume de Leo Longanesi, poate cel mai fin polemist şi cel mai gustat pictor satiric al Italiei de azi. Marele critic dramatic italian şi necontestat maestru al scenei, Renato Simoni a îndrumat pe actori în interpretarea unei capo d'opere goldoniene *„Le donne curiose"* (decoruri de U. Zimelli, costume de E. Calderini); un tânăr plin de fantezie, regizor al Academiei, Alessandro Brissoni, a pus în scenă, după propriile sale schiţe, fiind şi scenograf şi creator de costume *„Prânz lung de Crăciun"* de americanul Thorton Wilder; un alt tânăr de valoare, Enrico Fulchignoni, a regizat „La giara" de Luigi Pirandello, ale căror decoruri şi costume se datoresc unui foarte original artist al generaţiei noui, Mussimo Campigli.

In apropierea Predealului
s'a inaugurat cunoscuta cabană legionară de pe vârful Susai

Predeal, 24 Noembrie

Azi la ora 1 d. a. a avut loc inaugurarea cabanei legionare de pe vârful Susai, din apropierea staţiunii noastre.

O zi de adevărată vară a îngăduit tinerilor şi bătrânilor să urce cu uşurinţă sus pe culme. Incă din zorii zilei, numeroşi predeleni şi locuitori din împrejurimi se puteau vedea urcând grupuri, grupuri, pe munte, spre locul cabanei. Aici, legionarii predeleni şi alţii din tot cuprinsul ţării, cari au lucrat la construirea ei în anul 1936.

La ora 1 a sosit din Predeal pr. Pântea parohul staţiunii şi pr. Ioachim Vişan, stareţul mânăstirii Predeal, cari au oficiat sfânta slujbă a deschiderii. Au fost pomeniţi eroii căzuţi în luptele dela Predeal şi legionarii cari au lucrat la această cabană şi nu mai sunt în viaţă.

După slujbă s'a făcut apelul morţilor şi s'au cântat cântece legionare.

D. prof. *Dobre*, comandant legionar şi actual prefect al jud. Tecuci, a ţinut o cuvântare înflăcărată, amintind din istoricul acestei cabane, care a început a se construi în anul 1936 şi apoi a fost închisă, de autorităţi.

D-sa a dat citire la mai multe însemnări, dintr'un registru, care s'a păstrat în vremea prigoanei şi în care semnează Căpitanul, Marin, Nicoleta Nicolaescu, d. general Antonescu ş. a. Deasemenea, d. prof. *Dobre*, care este şi întemeetorul acestei cabane, a povestit în chip impresionant scenele duioase când a fost înconjurată cabana de 200 de jandarmi, în frunte cu d. lt.-colonel Hariton, care era comandantul legiunii de jandarmi Prahova pe acea vreme.

Spre asfinţitul soarelui, când prin pădure începuse să se furişeze întunerecul, asistenţa a coborât spre Predeal.

In urmă, cabana, rămasă singură pe vârf de munte, se înfrăţea cu brazii cei prietenoşi şi mândri.

D. C.

CUGETAREA-GEORGESCU-DELAFRAS

recomandă temeinica lucrare

CARTEA CU PILDE

de AL LASCAROV-MOLDOVANU

Lectură de mare desfătare sufletească şi care nu trebue să lipsească din niciun cămin. 1140

Dosar Nr. 1.374/928

TRIBUNALUL ILFOV

SECŢIA NOTARIAT

PUBLICAŢIUNE

DE VÂNZARE

In ziua de 18 Decemvrie 1940, ora 13, se vinde prin licitaţie publică, în pretoriul Trib. Ilfov, Secţia Notariat, imobilul situat în Bucureşti, Strada Câmpineanu Nr. 51 fost Nr. 55, averea debitorului Mihail Musceleanu, pentru despăgubirea creditoarei Sylvia N. Ghiţescu, de sumele de bani ce are de primit dela sus numitul debitor în baza actelor aflate în Dosarul acestui Tribunal cu Nr. 1.374/928.

Imobilul scos în vânzare se compune din teren în suprafaţă de circa 400 m. p. din care pe o suprafaţă de circa 210 m. p. pe care se află construit un corp de casă de zid masiv, acoperit cu tablă, având la parter: hol, cameră de birou, una sufragerie cu nişe, un closet, o cameră de locuit, un coridor, un antreu cu intrarea prin dosul casei, o bucătărie şi un garaj. La etajul I: 3 camere de locuit, o bae cu faianţă, 2 camere pentru servitori, un closet şi o sală cu scară care merge la pod. Camerele sunt parchetate şi au calorifer în toate camerile, instalaţie de apă, canal şi electricitate. Imobilul are în faţă şi în spate câte o mică curte, care sunt parţial pavate şi care face parte tot din suprafaţa de 400 m. p. suprafaţă totală arătată mai sus, având ca vecini: La o parte proprietatea Liceului Carmen Sylva, altă parte Strada Stirbey Vodă, altă parte Strada Câmpineanu şi altă parte imobilul D-lui General Carcaleţeanu.

Imobilul are sarcini.

Valoarea imobilului urmărit arătată de creditoare prin comandament şi comunicată debitorului este de lei 1.200.000 iar licitaţia va începe dela suma de lei 900.000, adică mai puţin cu 25% din valoare în conformitate cu noua lege a executărilor silite din 5 August 1938. Sunt somaţi toţi acei cari ar pretinde vre'un drept de chirie sau arendă ipotecă sau privilegiu ca înaintea adjudecaţiunei să arate Tribunalului pretenţiunile lor sub pedeapsă de a nu li se mai ţine în seamă.

Preşedinte, **Ioan N. David.**

Potărel, **Indescifrabil.**

Nr. 47.000 din 20 Noemvrie 1940. 11

FABRICANT HENRY COHRS

PPP ? BATATURI

ANTICOR PARFAIT

SUDORI

In timpul iernii întrebuinţaţi numai acetilena oxivată în tuburi

Nu îngheaţă

Suduri rezistente

Manipulare uşoară

ACETILENA

Soc. Vitan 67 bis

Tel. 3.35.04

BUCUREŞTI

VIZITAŢI

RESTAURANTUL

STEJARUL VERDE

Şos. Colentina, 3 B-ra Mo[illegible]or

Unde concertează ork[illegible]stra Maistrului STE[illegible]N MĂŢA şi simpatic[illegible]r-deonist şi stepist[illegible]A T. BARASCU. Vo[illegible] Compozitor GEORGEL[illegible] Grâu ales Vinuri excelente

DIRECŢIUNEA

CR GORE GH. GRIGORE

Tel. 2.63.09

Tramv. 1, 7, 26 Mag. 44 1

Cetitorii şi abonaţii cari trimit sume de bani prin m. p. pentru abonamente, sunt rugaţi să menţioneze acest lucru pe cuponul m. p. şi să scrie citeţ adresa cu oficiul poştal de destinaţie.